

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก ต้นฉบับเดิม

ต้นฉบับเดิมเปิดกรุได้ที่เมืองสวรรค์โลก จารเป็นอักษรขอม จารึกไว้ในใบลาน โบราณจารย์จึงได้แปลเป็นอักษรไทย หลวงธรรมาธิกรณ (พระภิกษุแสง) ได้มาแต่พระแทนศิลาอาสน์ มณฑลพิษณุโลกมีคำกล่าวในหนังสือว่า ผู้ใดมียอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกไว้ประจำบ้านเรือน มีอาณิสย์ยิ่งกว่าได้สร้างพระเจดีย์ทองคำสูงเทียมเทวโลกและป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ทำมาหากินเจริญ ฯลฯ

ต่อมามีผู้นิยมสร้างหนังสือขึ้น โดยเชื่อว่าผู้ใดสร้าง ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้เป็นธรรมทาน และสวดมนต์สักการบูชาเป็นประจำ จะมีผลานิสงส์สุดที่จะพรรณนาให้ทั่วถึงได้ นับเป็นมหาคุณอันยิ่งใหญ่ จะมีความสุขสิริสวัสดิ์เจริญต่อไปทั้งปัจจุบันกาลและอนาคตภายภาคหน้า ตลอดทั้งบุตรหลานสืบไป ด้วยอำนาจของความเคารพในพระคานานี้

ประวัติต้นฉบับเดิมกล่าวว่า หนังสือยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ มีคำกล่าวไว้ในหนังสือว่า เป็นพุทธมนต์อันศักดิ์สิทธิ์ ถ้าผู้ใดได้สวดมนต์ภาวนาทุกเช้าค่ำแล้ว เป็นการบูชารำลึกถึงพระพุทธรูป ผู้นั้นจะไม่ไปตกอบายภูมิ แม้ได้บูชาไว้กับบ้านเรือน ก็ป้องกันอันตรายต่าง ๆ จะภาวนาพระคาถาอื่น ๆ สัก ๑๐๐ ปี อาณิสย์ก็ไม่สูงเท่าภาวนาพระคานานี้ครั้งหนึ่ง ถึงแม้ว่าอินทร์ พรหม ยมยักษ์ ที่มีอิทธิฤทธิ์ จะเนรมิตแผ่นอิฐเป็นทองคำก็เป็นพระเจดีย์ ตั้งแต่มนุษย์โลกสูงขึ้นไปถึงพรหมโลก อาณิสย์ก็ยังไม่เท่าภาวนายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ และมีคำอธิบายคุณความดีไว้ในต้นฉบับเดิมนั้นอีกนานัปการ ฯ

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ถ้าผู้ใดบริจาครูปสร้างถวายพระภิกษุสงฆ์ สามเณร ญาติมิตรสหาย หรือสวดจนครบ ๗ วัน ครบอายุปัจจุบันของตน จะบังเกิดโชคลาภทำมาค้าขายเจริญรุ่งเรือง จะพ้นเคราะห์ ปราศจากทุกข์โรคภัยและภัยพิบัติทั้งปวง ฯ ผู้ใดตั้งใจเจริญภาวนายอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกวันละ ๓ จบ จะไม่มีบาปกรรม ทำสิ่งใดจะได้สมความปรารถนา สวดวันละเจ็ดจบ กระตุกलयน้ำได้

อาณิสย์การสร้างและสวดยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

โบราณท่านว่า ผู้ใดได้พบยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้แล้ว ท่านว่าเป็นบุญอันประเสริฐนัก เมื่อพบแล้วให้พยายามสวดภาวนาอยู่เป็นนิตย์ตราบเท่าชีวิต จนทำลายขันธจากมนุษย์โลกแล้ว ก็จะไปยังเกิดในสัมปรายภพสวรรค์สุดดีภพด้วยพระอาณิสย์เป็นแน่แท้ ถ้าผู้ใดจะสวดขออานภาพให้ผู้ป่วยไข้อาการจะดีขึ้น จะสวดแผ่กุศลอุทิศไปให้ บิดา มารดา หรือครูบาอาจารย์ อุปีชฌาย์ ผู้มีพระคุณของท่านแล้ว ให้เขียน จิ เจ รุ นิ และชื่อท่านนั้น ๆ ใส่กระดาษก่อนสวดทุกครั้ง เมื่อสวดก็จบครบตามที่เราร้องการแล้วให้นำกระดาษนั้นเผาไฟ และกรวดน้ำโดยคารวะ บอกชื่อฝากพระแม่ธรณีนางกุศลอันนี้ให้ท่านผู้นั้น ได้ตามความปรารถนาของเราทุกครั้ง

1. ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บจากเจ้ากรรมนายเวร
2. กิจการงานเจริญรุ่งเรือง อุดมด้วยโภคทรัพย์
3. ปู่ย่า ตายาย บิดามารดา บุตร ที่อยู่เบื้องหลังมีความเจริญรุ่งเรือง
4. บิดา มารดา จะมีอายุยืน
5. สามีภรรยา รักใคร่ดีต่อกัน บุตรหลานเป็นคนดี
6. บุตร เกิดมาเฉลียวฉลาด ปัญญาดี เลี้ยงง่าย สุขภาพดี
7. วิทยุญาณของบรรพบุรุษจะสูงสุดทิพย์
8. เสริมบุญบารมีให้ตนเอง
9. แคล้วคลาดจากอันตรายต่าง ๆ
10. เมื่อสิ้นอายุขัยจะไปสู่สุคติภูมิ

ขอตั้งสัตยาธิษฐาน ขอความเจริญรุ่งเรือง จงบังเกิดแก่ท่านผู้สร้าง ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ เพื่อความงอกงามในพระพุทธศาสนาสืบไป.

คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ะคะวา ะระหัง สัมมาสัมพุทธโ อิเมหิ สักกาเรหิ , ดัง ะคะวันตัง ะกะปิปุชะยามิ
 โย โส สวากขาโต ะคะวะดา ัมโม อิเมหิ สักกาเรหิ , ดัง ัมมัง ะกะปิปุชะยามิ
 โย โส สุปะฏิปันโน ะคะวะโต สวอะกะสังโฆ อิเมหิ สักกาเรหิ , ดัง สังฆัง ะกะปิปุชะยามิ

คำนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทธโ ะคะวา พุทัง ะคะวันตัง ะกะวิทาเทมิ (กราบ)
 สวากขาโต ะคะวะดา ัมโม ัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)
 สุปะฏิปันโน ะคะวะโต สวอะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

คำนมัสการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ะคะวะโต ะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
 นะโม ตัสสะ ะคะวะโต ะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
 นะโม ตัสสะ ะคะวะโต ะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

คำนมัสการไตรสรณคณ

พุทัง สะระณัง คัจฉามิ
 ัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
 สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ พุทัง สะระณัง คัจฉามิ
 ทุติยัมปิ ัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
 ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ พุทัง สะระณัง คัจฉามิ
 ตะติยัมปิ ัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
 ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

บทนมัสการพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ

อิติปิ โส ะคะวา ะระหัง สัมมาสัมพุทธโ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู ะนุตตะโร
 ปรีสะทัมมะสามะระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโ ะคะวาติ ฯ (กราบ)
 สวากขาโต ะคะวะดา ัมโม สันทิฏฐิโก ะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอบะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพ
 โโพ วิทยุหิตี ฯ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ อหุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน
ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ สามัจฉิปะฏิปันโน ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ
อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภาคะวะโต สวาระกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิณเยโย อัญ
ชะลี ภาระณเยโย อะนุตตะรัง ปุญญกเขตตัง โลกัสสาติ ฯ (กราม)

ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก ต้นฉบับเดิม

๑.

อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัง ะตะ โส ภาคะวา.

อิติปิ โส ภาคะวา สัมมาสัมพุทโธ ะตะ โส ภาคะวา.

อิติปิ โส ภาคะวา วิชชาจะระณะ สัมปันโน ะตะ โส ภาคะวา.

อิติปิ โส ภาคะวา สุคะโต ะตะ โส ภาคะวา.

อิติปิ โส ภาคะวา โลกะวิทู ะตะ โส ภาคะวา .

อะระหังตัง สาระณัง คัจฉามิ.

อะระหังตัง สิริสะ นะมามิ.

สัมมาสัมพุทัง สาระณัง คัจฉามิ.

สัมมาสัมพุทัง สิริสะ นะมามิ.

วิชชาจะระณะสัมปันนัง สาระณัง คัจฉามิ.

วิชชาจะระณะสัมปันนัง สิริสะ นะมามิ.

สุคะตัง สาระณัง คัจฉามิ.

สุคะตัง สิริสะ นะมามิ.

โลกะวิทัง สาระณัง คัจฉามิ.

โลกะวิทัง สิริสะ นะมามิ.

๒.

อิติปิ โส ภาคะวา อะนุตตะโร ะตะ โส ภาคะวา.

อิติปิ โส ภาคะวา ปุริสะทัมมะสาระถิ ะตะ โส ภาคะวา.

อิติปิ โส ภาคะวา สัตถา เทวะมะนุสสานัง ะตะ โส ภาคะวา.

อิติปิ โส ภาคะวา พุทโธ ะตะ โส ภาคะวา.

อะนุตตะรัง สาระณัง คัจฉามิ.

อะนุตตะรัง สิริสะ นะมามิ.

ปุริสะทัมมะสาระถิ สาระณัง คัจฉามิ.

ปุริสะทัมมะสาระถิ สิริสะ นะมามิ.

สัตถา เทวะมะนุสสานัง สาระณัง คัจฉามิ.

สัตถา เทวะมะนุสสานัง สิริสะ นะมามิ.

พุทัง สาระณัง คัจฉามิ.

พุทัง สิริสะ นะมามิ. อิติปิ โส ภาคะวา ฯ

๓.

อิติปิ โส ภาคะวา รุปะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

อิติปิ โส ภาคะวา เวทะนาขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

อิติปิ โส ภาคะวา สัจญญาขันโธ อะนิจจะลักขะณะ ปาระมิ จะ สัมปันโน.

อิติปิ โส ภาคะวา สังขาระขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะ สัมปันโน.

อิติปิ โส ภาคะวา วิญญาณะขันโธ อะนิจจะลักขะณะปาระมิ จะสัมปันโน.

๙.

กุสะลา ทัมมา อิติปี โส ภาคะวา อะอา ยาวะชิวัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ
ขัมพู ที่ปัญญาจะ อีสสระโร กุสะลา ทัมมา นะโม พุทธายะนะโม ทัมมาเยะ นะโม สังฆายะ
ปัญญาจะ พุทธา นะมามีหัง อา ปา มะ จุ ปะ, ที มะ สัง อัง ขุ, สัง วิ ธา ปุ กะ ยะ ปะ, อุปะสะชะสะเห
ปาสายะโส ๗ โส โส สะ สะ อะ อะ อะ อะ นิ เต ชะ สุ เน มะ ภู จะ นา วิ เว อะ สัง วิ สุ โล
ปุ สะ พุ ภา อีสวาสุ สุสวาอิ กุสะลา ทัมมา จิตติวิธัตถิ. อิติปี โส ภาคะวา อะระหัง อะอา ยาวะชิวัง
พุทัง สระณัง คัจฉามิ สาโพธิปัญญา จะ อีสสระโร ทัมมา.กุสะลา ทัมมา นันทะวิวังโก อิติ สัมมาสัม
พุทโธ สุคะลานโน ยาวะชิวัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ.

๑๐.

จาตมมะหาราชิกา อีสสระโร กุสะลา ทัมมา อิติ วิชชาจะระณะสัมปันโน ออุ ยาวะชิวัง พุทัง
สระณัง คัจฉามิ.

ดาวะติงสา อีสสระโร กุสะลา ทัมมา นันทะ ปัญจะ สุคะโต โลกะวิฑู มะหาเอโอ ยาวะชิวัง พุทัง
สระณัง คัจฉามิ.

ยามา อีสสระโร กุสะลา ทัมมา พรหมาสัททะ ปัญจะสัตตะ
สัตตปาอาระมี อะนุตตะโร ยะมะกะชะ ยาวะชิวัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ.

ตุสิตา อีสสระโร กุสะลา ทัมมา ปุยะปะกะ ปุริสะทัมมะสาระถิ ยาวะชิวัง พุทัง สระณัง คัจฉามิ.
นิมมานะระตี อีสสระโร กุสะลา ทัมมา เหตุโปวะ สัตถา เทวะมะนุสสานัง ตะธา ยาวะชิวัง พุทัง
สระณัง คัจฉามิ.

ปะระนิมมิตะวะสะวัตถิ อีสสระโร กุสะลา ทัมมา สังฆาระขันโธ ทุกขัง ภาคะวะตา ยาวะ นิพพานัง
สระณัง คัจฉามิ ๗

พรหมา อีสสระโร กุสะลา ทัมมา นัตถิปัญญาจะ วินะปัญญาจะ ภาคะวะตา ยาวะ นิพพานัง สระณัง
คัจฉามิ.

๑๑.

นะโม พุทธัสสะ นะโม ทัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ พุทธिलाโกกะลา ภาคะกะนา เอเตนะ สัจเจนะ
สุวัตถิ โหนด หุ ลุ หุ ลุ สะวาหายะ.

นะโม พุทธัสสะ นะโม ทัมมัสสะ นะโม สังฆัสสะ วิตติ วิตติ วิตติ มิตติ มิตติ มิตติ จิตติ จิตติ วัตติ
วัตติ มะยะสุ สุวัตถิ โหนด หุ ลุ หุ ลุ สะวาหายะ.

อินทะสาวัง มะหาอินทะสาวัง พรหมะสาวัง มะหาพรหมะสาวัง จักกะวัตติสาวัง มะหาจักกะวัตติ-
สาวัง เทวาสาวัง มะหาเทวาสาวัง อีสสาวัง มะหาอีสสาวัง มุนีสาวัง มหามุนีสาวัง สัปปริสะสาวัง
มหาสัปปริสะสาวัง พุทธะสาวัง ปัจเจกะพุททะสาวัง อะระหัตตะสาวัง สัพพะสิทธีวิชาธะรานังสา
วัง สัพพะโลกาอิริยานังสาวัง เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหนด.

สาวัง คุณัง วะชะ พะสัง เตชัง วิริยัง สิทธิกัมมัง ทัมมัง สัจจัง นิพพานัง โมกขัง คุยกะกัง ทานัง
สีลัง ปัญญา นิกขัง ปญญัง ภาคะยัง ยะสัง ตัปปัง สุขัง สิริ รุปัง จะตฺวิสะติเทสะนัง เอเตนะ สัจเจ
นะ สุวัตถิ โหนด หุ ลุ หุ ลุ สะวาหายะ ๗

๑๒.

นะโม พุทธัสสะ ทุกข์ อเนจจัง อนัตตา รูปะขันโธ เวทนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ ญาณฐานะขันโธ นะโม อิติปิโส ภะคะวา.

นะโม ธัมมัสสะ ทุกข์ อเนจจัง อนัตตา รูปะขันโธ เวทนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ ญาณฐานะขันโธ นะโม สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม.

นะโม สังฆัสสะ ทุกข์ อเนจจัง อนัตตา รูปะขันโธ เวทนาขันโธ สัญญาขันโธ สังขาระขันโธ ญาณฐานะขันโธ นะโม สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สวาระสังโฆ วาหะปะริตตัง.

นะโม พุทธายะ มะอะอุ ทุกข์ อเนจจัง อนัตตา ยาวะ ตัสสะ หาโย นะโม อุอะมะ ทุกข์ อเนจจัง อนัตตา อุ อะมะ อารันทา นะโม พุทธายะ นะ อะ กะ ตี นิ สะ ระ นะ อา ระ ปะ ขุ ธัง มะ อะ อุ ทุกข์ อเนจจัง อนัตตา ฯ

(กราบ ๓ ครั้ง)

คำกรวดน้ำ ของยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎก

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ ด้วยเดชะผลบุญของข้าพเจ้า ได้สวดยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้ ขอให้คำ ชู อุดหนุน คุณบิดามารดา พระมหากษัตริย์ ผู้มีพระคุณ ญาติกา ครู อุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรม นายเวร มิตรรักสนิท เพื่อนสรรพสัตว์น้อยใหญ่ พระภูมิเจ้าที่ เจ้ากรุงพาลี แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระโพสพ พญายมราช นายนิรยบาล ท้าวจะตุโลกะบาลทั้งสี่ ศิริศุดอำมาตย์ ชั้นจาตุ มมะหาราชิกาเบื้องบน สูงสุดจนถึงภวัคคะพรหม และเบื้องล่างต่ำสุด ตั้งแต่โลกันตมทานรคและ อเวจีขึ้นมา จนถึงโลกมนุษย์ สุตระอบขอบจักรวาล อนันตจักรวาล คุณพระศรีรัตนตรัย และเทพยดาทั้งหลาย ตลอดจนทั้งอินทร์ พรหม ยมยักษ์ คนธรรพ์ นาคา พระเพลิง พระพาย พระพิรุณ ท่านทั้งหลายที่ต้องทุกข์ขอให้พ้นจากทุกข์ ท่านทั้งหลายที่ได้สุขขอให้ได้สุขยิ่ง ๆ ขึ้นไป ด้วยเดชะ ผลบุญแห่งข้าพเจ้าอุทิศให้ไปนี้ จงเป็นอุปนิสัยปัจจัยให้ถึงพระนิพพานในปัจจุบัน และอนาคต กาลเบื้องหน้าโน้นเทอญ ฯ

พุทธัง อนันตัง ธัมมมัง จักกะवालลัง สังขัง นิพพานะปัจจะโย โหนตุ.

คำแผ่เมตตาให้ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

นิททุกโข โหมิ ปราศจากความทุกข์

อะเวโร โหมิ ปราศจากเวร

อัปยาปัชโณ โหมิ ปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง

อะนีโฆ โหมิ มีความสุขกายสุขใจ

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

คำแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัปยาปัชฌา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกายสุขใจรักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยด้วยกันทั้งหมด ทั้งสิ้นเถิด

บทแผ่ส่วนบุญกุศล

อิหัง เม มาตาปิตุณัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดา บิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดา บิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิหัง เม ญาตินัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิหัง เม ครูปัชฌายาจารย์านัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ครูปัชฌายาจารย์า

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิหัง สัพพะเทวะตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเทวา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลาย ขอให้เทวดาทั้งหลายจงมีความสุข

อิหัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลาย ขอให้เปรตทั้งหลายจงมีความสุข

อิหัง สัพพะเวรันัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพเวรี

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายจงมีความสุข

อิหัง สัพพะสัตว์ตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา

ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลาย ขอให้สัตว์ทั้งหลายจงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ

คำอุทิศบุญกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวร

ตั้งนะโม 3 จบ

ข้าพเจ้า..... กราบพระพุทธเจ้า กราบพระธรรม กราบพระสงฆ์ กราบบิดามารดา กราบครูบาอาจารย์ ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงดลบันดาลให้กุศลผลบุญที่ข้าพเจ้าได้สั่งสมมา ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ จงไหลมารวมอยู่ที่ข้าพเจ้า และขอกุศลผลบุญนั้นจงอยู่ที่ข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าขอแผ่เมตตาจิตอุทิศส่วนกุศลผลบุญดังกล่าวข้างต้น ให้แก่ดวงจิตวิญญาณ ที่เจ็บและตายด้วย กายกรรม วาจากรรม มโนกรรม ในอดีตชาติ

ณ บัดนี้ ท่านทั้งหลาย จะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็ตาม ขอให้ท่านรับผลบุญนี้ และขอจงได้รับส่วนกุศลผลบุญนี้ หากท่านทุกข์ขอให้พ้นจากทุกข์ หากท่านสุขขอให้สุขยิ่งขึ้นไป

ขอจงมา อนุโมทนาบุญและรับส่วนบุญส่วนกุศลนี้มีความสุขเป็นสุข หากมีเวรกรรมต่อกัน ขอจงอโหสิกรรมและอนุโมทนาบุญแก่ข้าพเจ้าด้วยอำนาจแห่งบุญนี้ด้วยเทอญฯ

(ทำจิตให้สงบตามเวลาที่ทำได้)

เสร็จ พิธีแล้วกรวดน้ำอุทิศบุญกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวร บิดามารดา ปู่ย่า ตายาย ญาติทั้งหลาย เทพเทวดา เจ้าที่เจ้าทาง สัมภเวสี และพระแม่ธรณี แล้วน่าน้ำที่กรวดเรียบร้อยแล้ว ได้ต้นไม้ ฝากพระแม่ธรณีน้าผลบุญสู่ทุกท่านทุกรูปทุกนาม เทอด

โบราณ ว่าผู้ใดสร้างบุญกุศลและได้สวดภาวนา ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกเป็นประจำจะมีอันสงส์มาก เมื่อป่วยหนักให้ระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย ครั้นกำลังจะสิ้นใจผู้อยู่ใกล้บอกนำว่า อะระหัง หรือ พุทโธ เรือย ๆ เมื่อถึงแก่กรรม จงเขียน จิ. เจ. รุ. นิ. บนแผ่นทองหรือแผ่นเงิน ใบลานกระดาษ แล้วม้วนเป็นตะกรุด (ห้ามคลี่) ใส่ปากให้ไปสู่สุคติในสัมปรายภพสวรรค์ด้วย ยอด พระกัณฑ์ไตรปิฎกเป็นพุทธมนต์อันศักดิ์สิทธิ์ ไว้สำหรับสวดและภาวนาทุกเช้าค่ำ เพื่อความสวัสดิเป็นสิริมงคลแก่ผู้สาธยาย อันเป็นบ่อเกิด มหาเดชขลัง มีเดชมาก มหานุภาวัง มีอานาภาพมาก และมีลาภยศ สุขสรรเสริญ ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย อุบัติวันตราย และความพินาศทั้งปวง ตลอดทั้งหมู่มารร้ายและศัตรูคู่อาฆาตไม่อาจแผ้วพานได้
อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัง เป็นต้น ถ้าสาธยายหรือภาวนาแล้วจะนำมาซึ่งลาภยศ สุขสรรเสริญ

และปราศจากอันตรายทั้งปวง ตลอดทั้งเป็นการระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า เป็นการเจริญพระพุทธมนต์ วิปัสสนากัมมัฏฐานเป็นแดนเกิดของสมาธิอีกด้วย

อะระหันตัง สระถัง คัจฉามิ เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้ว เป็นการมอบกายถวายชีวิตไว้กับองค์พระพุทธเจ้า หรือเอาองค์พระพุทธเจ้าเป็นตาข่ายเพชรคอยปกป้องคุ้มครองรักษาชีวิตให้ปราศจากเวรภัย

อิติปิโส ภะคะวา รูปะขันโธ เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้ว ขออาราธนาบารมีธรรมของพระพุทธองค์สิงสถิตในเบญจขันธ์ของเราเพื่อให้เกิดพระ ไตรลักษณ์ อันเป็นทางของพระนิพพานสืบต่อไป

อิติปิ โส ภะคะวา ปะฐะวีธาตัสมาธิญาณสัมปันโน เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนา ขออำนาจสมาธิญาณของพระพุทธองค์เป็นไปในธาตุ ในจักรวาล ใน เทวโลกหรือในกามาวจรภูมิ รูปาวจรภูมิ อรูปาวจรภูมิ และในโลกุตระภูมิ ของงมาบังเกิดในชั้นสันดานของข้าพเจ้าหรือเรียกว่าเป็นการเจริญสมถภาวนา อันเป็นบ่อเกิดแห่งรูปฌาน อรูปฌาน อภิญญา เป็นการเจริญวิปัสสนา อันเป็นบ่อเกิดแห่งมรรคผลนิพพาน เป็นการหลุดพ้นจากกิเลสทั้งปวง ฯ

กุสลา ชัมมา อิติปิโส ภะคะวา เป็นต้น เป็นการสาธยายหัวใจพระวินัยปิฎก หัวใจพระสุตตันตปิฎก หัวใจพระอภิธรรมปิฎก และเป็นหัวใจพระเจ้า ๕๐๐ ชาติ พระ เจ้า ๑๐ ชาติ และหัวใจ อิติปิ โส ตลอดทั้งหัวใจอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก เมื่อภาวนาแล้วจะนำลาภ ยศ ฐาบรรดาศักดิ์ ทั้ง อายุ วรรณะ สุขะ พละ และจะป้องกันสรรพภัย ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสวัสดิมงคลแก่ตนและบุตรหลานสืบไป

อินทesarวัง มหาอินทesarวัง เป็นต้น เมื่อสาธยายหรือภาวนาแล้วมีทั้งอำนาจ ตบะ เดชะ ความสุข ความเจริญรุ่งเรืองทุกประการ

พระอริยสงฆ์เจ้าทั้งหลายต่างก็กล่าวเน้นว่า พระพุทธศาสนาเป็นของจริงของแท้ที่เรายึดมั่นเป็นหลักชัยแห่งชีวิตได้ ยิ่งมีการปฏิบัติธรรมทั้งทาน ศีล ภาวนา สม่่าเสมอความสุขความเจริญเกิดขึ้นแก่ตนแน่ อย่าสงสัย การรวยทรัพย์เงินทองไม่ได้ก่ออานิสงส์ ไม่เท่ากับรวยบุญรวยกุศล ซึ่งจะบังเกิดความสุขความเจริญในปัจจุบัน และตามติดวิญญานไปทุกภพทุกชาติด้วย

ฉะนั้น ชาวพุทธทั้งหลาย จงเจริญภาวนา ยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกทุกเช้าค่ำเถิด จะบังเกิดความสุขสวัสดิมงคลแก่ตนและครอบครัวโดยทั่วหน้า

มนุษย์ทุกคนเกิดมาต่างเคยทำผิด
เพียงแต่โลกนี้ขาดแคลนคนให้อภัย
ความผิดครั้งเดียวลบล้างความดีร้อยครั้งทั้งสมควรหรือไม่
ฉะนั้นแม้ความผิดครั้งเดียวจะเป็นความผิดที่ใหญ่ กว่าสิ่งที่เขาทำดีร้อยครั้งนั้น
เราก็ยังต้องมีใจกว้างพร้อมที่จะอภัย
ถ้าเราไม่รู้จักอภัยคนอื่นแล้ว คนอื่นจะอภัยตัวเราได้อย่างไร
(พระโอวาทพระอาจารย์จิ่งเมตตา)
เคยเป็นคน ที่เรารัก อย่างจับจิต เคยเป็นมิตร สนิทกันมา คราก่อนเก่า
เคยเป็นพี่ เป็นพ่อแม่ ดูแลเรา แล้วโกรธเขา ได้อย่างไร คิดให้ดี